

maandag 18 juni 2018

HANDELINGEN 2 : 14-16, 37-38

14 Daarop trad Petrus naar voren, samen met de elf andere apostelen, verhief zijn stem en sprak de menigte toe: 'U, Joden en inwoners van Jeruzalem, luister naar mijn woorden en neem ze ter harte. 15 Deze mensen zijn niet dronken, zoals u denkt; het is immers pas het derde uur na zonsopgang. 16 Wat hier nu gebeurt, is aangekondigd in de Bijbel.

De meeste christenen kunnen nog wel vertellen dat het Pinksterfeest iets met de Geest te maken heeft. Maar een doorsnee Nederlander zegt Pinksteren weinig tot niets, zo bleek onlangs uit een enquête. Ja, Kerst en Pasen dat gaat nog wel, maar Pinksteren?

Maar welke inhoud heeft het Pinksterfeest voor ons? Ja, de Geest werd uitgestort. Allen werden vervuld van de Heilige Geest (vs 4) en zij spraken in andere talen over de grote daden van God (vs 12) zó, dat anderen dat konden horen.

Je hoort wel zeggen als het over het Pinksterfeest en de Pinkstergeest gaat, het niet nodig te vinden de Bijbel te lezen en te bestuderen, want zegt men dan, ik ken Jezus zoals Hij zich in mij geopenbaard heeft en omdat Hij ín mij woont heb ik het Woord in mij. Dus laat men de Bijbel dicht.

Maar het tegendeel gebeurt hier. De Bijbel gaat juist open. Petrus voert namens de apostelen het woord. Nadat hij gezegd heeft dat het geen dronkenmansbende is, daar in die bijzaal van het tempelcomplex, gaat Petrus de bekende heilsfeiten op een rijtje zetten met Gods Zoon onze Here Jezus Christus als middelpunt. Petrus toont vanuit het O.T. aan dat de volheid van de tijd gekomen is. Eigenlijk vertelt Petrus niets nieuws, alleen maar wat er met Goede Vrijdag, Pasen en Hemelvaart is gebeurd. Aan het einde van zijn preek zegt Petrus dat Jezus, nadat Hij op aarde klaar was met het werk van Zijn Vader door de rechterhand van God is verhoogd en opgenomen in de hemel (vs. 33) om de wereld te regeren en toen heeft Hij de beloofde heilige Geest van de Vader ontvangen.

dinsdag 19 jun 2018

HANDELINGEN 2 : 37-

37 Toen ze dit hoorden, waren ze diep getroffen en vroegen aan Petrus en de andere apostelen: 'Wat moeten we doen, broeders?' 38 Petrus antwoordde: 'Keer u af van uw huidige leven en laat u dopen onder aanroeping van Jezus Christus om vergeving te krijgen voor uw zonden. Dan zal de heilige Geest u geschonken worden, 39 want voor u geldt deze belofte, evenals voor uw kinderen en voor allen die ver weg zijn en die de Here, onze God, tot zich zal roepen.' 40 Ook op nog andere wijze legde hij getuigenis af, waarbij hij een dringend beroep op zijn toehoorders deed met de woorden: 'Laat u redden uit dit verdorven mensengeslacht!' 41 Degenen die zijn woorden aanvaardden, lieten zich dopen; op die dag breidde het aantal leerlingen zich uit met ongeveer drieduizend.

Wat zien we hier op de Pinksterdag en na Pinksteren gebeuren? Petrus gaat preken, hij mag als dienstknecht van zijn grote meester gaan uitleggen wat het Pinksterfeest inhoudt. De Bijbel gaat open. En wat is dan het resultaat van die Woordverkondiging, van die Pinksterpreek?? Als Petrus klaar is, dan is de menigte zo in het hart geraakt, dat ze uitroepen: Wat moeten wij doen? En dan lezen we dat degenen die zijn woorden aanvaardden, zich lieten dopen en dat op die dag het aantal leerlingen zich uitbreidde met ongeveer 3.000.

Waar gaat het om in onze omgang met de Bijbel, wat moet voor ons vaststaan? Dat de Bijbel Gods gezaghebbende Woord is en dat voor alle tijden. Het is niet voor niets dat de apostel Petrus opschreef dat het Woord van God niet is voortgekomen uit de wil van een mens, maar dat mensen, door de heilige Geest gedreven, van Godswege gesproken hebben (2 Petr. 1: 21).

+++++

woensdag 20 juni 2018

HANDELINGEN 2 : 14, 37, 41-42

14 Daarop trad Petrus naar voren, samen met de elf andere apostelen, verhief zijn stem en sprak de menigte toe.

37 Toen ze dit hoorden, waren ze diep getroffen en vroegen aan Petrus en de andere apostelen: 'Wat moeten we doen, broeders?'

41 Degenen die zijn woorden aanvaardden, lieten zich dopen; op die dag breidde het aantal leerlingen zich uit met ongeveer drieduizend. 42 Ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen, vormden met elkaar een gemeenschap, braken het brood en wijdden zich aan het gebed.

In vers 42 staat de Bijbelse basis van het kerk-zijn en gemeente-zijn: De gemeente is gebouwd op vier pijlers die het gemeentelven in balans, in evenwicht houden: 1. onderwijs van de apostelen, 2. gemeenschap, 3. breken van het brood en 4. het gebed.

Maar kan onderwijs van mensen ooit een pijler van de kerk zijn? Dat is het ook niet, want de inhoud van het onderwijs van die apostelen is niet anders dan wat de Here hen zelf geleerd heeft vlak voor Hemelvaart (Math. 28:19): *Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Ik jullie opgedragen heb.*

Wat je hier ziet is een concrete uitwerking van deze opdracht. Petrus staat niet wat te verzinnen of wat hij voelt hoe het zou moeten. De toespraak van Petrus is niets anders dan Bijbeluitleg en toepassing daarvan. De apostelen bouwen voort op het fundament dat de Here zelf gelegd heeft.

En het resultaat van de uitstorting van de Heilige Geest is dan, dat die Geest van God de gemeente ertoe brengt zich te onderwerpen aan het Woord van God.

We leren hier vanuit de Schrift, dat willen wij het werk van de Geest leren kennen, is er een verlangen om vol te zijn (vervuld te zijn) van de Geest, dan zullen we naar het geopenbaarde Woord van God moeten. Naar de Bijbel, naar de verkondiging daar uit. Want de Geest is niet los verkrijgbaar, Hij is immers de Geest van het Woord?!

Daar begon het mee op de Pinksterdag en daar gaat het ook vandaag nog om.

donderdag 21 juni 2018

HANDELINGEN 2 : 4 + 42-44

4 En allen werden vervuld van de heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven.

42 Ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen, vormden met elkaar een gemeenschap, braken het brood en wijdden zich aan het gebed. 43 De vele tekenen en wonderen die de apostelen verrichtten, vervulden iedereen met ontzag. 44 Allen die het geloof hadden aanvaard, bleven bijeen en hadden alles gemeenschappelijk.

Gebeurden er nu van die spectaculaire dingen met Pinksteren en is hier sprake van tongentaal? Niets spectaculairs en spreken in tongen is hier ook niet aan de orde. In vers 4 lezen we over spreken in vreemde talen, of (nog letterlijker vertaald - HSV) spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken. Men had een verstaanbare boodschap en die boodschap sprak over de grote daden van God. In dit geval, hier op de Pinksterdag, men moest gewoon luisteren naar het Woord van de Geest en daarmee aan het werk gaan.

De 1e pijler van kerk-zijn, van gemeente-zijn is dan ook te blijven bij de leer, je houden aan wat er in de Bijbel staat en proberen dat toe te passen in je eigen tijd en in je eigen leven. Elke Schriftuitleg, zondags in de kerk, door ambtsdragers op de huisbezoeken, op de Bijbelstudievereniging of waar dan ook, dáár steeds aan toetsen: Is dit inderdaad wat er in de Bijbel staat? Is dit echt wat God met mij / met ons vóór heeft? Dat vraagt wel dat je de Bijbel goed kent, dat je er in thuis bent. Het is belangrijk dat je weet waar het in het geloof om gaat.

En, het mooie is, dat het vasthouden aan die leer gevolgen heeft. Het werkt dóór. Het heeft effect. We lezen: ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen... en vormden een gemeenschap... Dat betekent dat er een sterke verbondenheid is ontstaan.

Het samen blijven bij de leer van het ware geloof schept een band met God en met mensen.

+++++

vrijdag 22 juni 2018

HANDELINGEN 2 : 42, 45-46

42 Ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen, vormden met elkaar een gemeenschap, braken het brood en wijdden zich aan het gebed. 45 Ze verkochten hun bezittingen en verdeelden de opbrengst onder degenen die iets nodig hadden. 46 Elke dag kwamen ze trouw en eensgezind samen

De 2^e pijler waarop de kerk gebouwd is, is met elkaar een gemeenschap vormen. De gelovigen komen iedere dag bij elkaar en hebben alles gemeenschappelijk. Dus gemeenschap is zowel geestelijk als stoffelijk of materieel.

Stel je voor: elke dag bij elkaar komen! Hoe vaak zien wij, als-gemeente-van-nu, elkaar? Maar zij: trouw, iedere dag, eensgezind! Misschien komt dat wel door de geestdrift van het eerste uur, een geestdrift die vanzelf ontstaat wanneer er zoveel mensen bij de kerk komen – zoiets is toch ook geweldig, gebeurde dat nu nog maar...! Toch is het meer dan geestdrift, zeg maar geestdrift met een grote 'G', want het is de heilige Geest die hen drijft.

Hadden ze dan niks anders te doen? Werk ofzo? In de oosterse wereld gaat het wat tijd betreft heel anders dan bij ons. Meer bij de dag leven en doen wat men dan nodig vindt. Daarom ook alle tijd als je plotseling op bezoek komt, terwijl wij dan al snel op ons horloge zitten te kijken en denken aan wat er in de agenda staat... Toch: iets van dat vuur van dat eerste uur, van die echte Geestdrift, zou je ook nu wensen in de kerk... en dan niet bij een paar mensen, maar bij iedereen!

De 1e pijler (onderricht van de apostelen) liet zien dat de leer belangrijk is en we die steeds moeten toetsen. Deze 2e pijler drukt je op de noodzaak van het steeds weer toetsen van je eigen hart.

Maar let op: Gods Woord kan honderd keer waar zijn en het kan duizend keer zuiver gebracht worden, je moet het wel zelf aannemen en er naar gaan leven. Want anders heb je er nog niks aan... Je ziet dat in Jeruzalem: de Geest werkt, want ze nemen het woord graag en met blijdschap aan. En de gelovigen? Geen woorden maar daden, dat wil zeggen ze laten het niet bij woorden, maar zetten het ook om in daden.

Vraag voor ons: Laten wij ons ook inschakelen voor de (liefde)dienst aan God en de naaste?

zaterdag 23 juni 2018

HANDELINGEN 2 : 42 en 46

42 Ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen, vormden met elkaar een gemeenschap, braken het brood en wijdden zich aan het gebed.

45 Ze verkochten al hun bezittingen en verdeelden de opbrengst onder degenen die iets nodig hadden. 46 Elke dag kwamen ze trouw en eensgezind samen in de tempel, braken het brood bij elkaar thuis en gebruikten hun maaltijden in een geest van eenvoud en vol vreugde.

Eén van de momenten waarop heel concreet wordt dat gemeenteleden alles gemeenschappelijk hebben, is de maaltijd, onze 3e pijler. Maar om met een paar duizend mensen bij elkaar te komen en maaltijd te houden is lastig. Daarom worden huizen beschikbaar gesteld; wellicht door rijkere gemeenteleden met grote huizen. Liefdemaaltijden worden aangericht. Iedereen neemt mee wat hij zelf heeft en laat anderen daarin delen. Een verademing voor weduwen en wezen en minima.

Ze ervaren het: Bij de Here, in zijn gemeente op aarde, is het leven goed. Dáár ben je welkom, daar zien ze je zitten, daar willen ze met je delen. Aan Gods maaltijd stroomt Gods liefde naar je toe!

Gezamenlijke liefdemaaltijden werden begonnen of geëindigd met het vieren van het avondmaal. Hier wordt zowel gesproken over maaltijden als over breken van het brood, dat aanduiding is geworden voor het avondmaal. Doe dat tot Mijn gedachtenis (Luc 24:30 en Hand 20:7+11).

Maar avondmaal vieren moet vooral ook een vieren zijn, iets wat je blij en dankbaar maakt, je verbondenheid doet ervaren met God en mensen. Avondmaal vieren mag een feest zijn, dat je ook als zodanig beleeft.

Avondmaal vieren doet je Christus kennen, het brengt je dichterbij je Verlosser die je redt van de dood. Avondmaal vieren doet je ook je naaste kennen, het brengt je dichterbij je broeder of zuster, die net als jij van genade moet leven.

Mist u wel eens iemand in de kerk of aan het avondmaal? Niet denken dat is een taak voor de kerkenraad. Zeker in het kader van het gezamenlijk maaltijd vieren is het ons aller taak! Dus ook van ieder gewoon gemeentelid om om-te-zien naar de ander, naar wie u mist. En roep hem of haar dan op: Kom, ga met ons en doe als wij. U/jij bent mijn broeder of zuster in de Here. Wij kunnen u niet missen, omdat de Here u niet wilt missen en hier graag ziet!

+++++

zondag 24 juni 2018

HANDELINGEN 2 : 42 en 47

42 Ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen, vormden met elkaar een gemeenschap, braken het brood en wijdden zich aan het gebed.

47 Ze loofden God en stonden in de gunst bij het hele volk. De Here breidde hun aantal dagelijks uit met mensen die gered wilden worden.

De 4e pijler waarop de kerk gebouwd is het gebed.

De eerste christenen waren eensgezind in de tempel bijeen... en loofden God.

Hoe kun je beter laten zien dat je God dankbaar bent, dan door Hem te eren, te loven en te prijzen? Het gebed hoort daarbij, is belangrijk. Daarvan gaat kracht uit. Hoe vaak had de Here Jezus zelf niet aan zijn leerlingen laten zien dat bidden fundamenteel is? En dat doet de gemeente hier dan ook: bidden.

Het gebed is de meest indringende omgang met de Here God. Je komt dan het dichtst bij Hem, je nadert voor Gods aangezicht. En het is goed dat met eerbied te doen, omdat Hij de Almachtige en Heilige is.

Indringende omgang met God - je mag dat persoonlijk doen. Zoek die vertrouwelijke omgang met God. Bid heel concreet voor jezelf, je geloof, de dingen die je bezig houden, de mensen van wie je houdt en zij die de Here nog niet kennen.

We mogen het ook samen doen, zoals vandaag in de kerk. Maar je kunt meer gemeenschappelijke momenten van gebed beleggen. Bijv. om net zo als een deel van de gemeente in Jeruzalem deed, toen Petrus in de gevangenis zat, samen voor zijn bevrijding te bidden (Hand. 4: 24-30).

Als er concrete aanleidingen zijn in het dagelijks leven van de gemeente, kom dan bij elkaar en bid. Ook dat werkt en bouwt de gemeente. Het geeft verbondenheid en een sterk gevoel van eenheid.